ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ

ਬਨਾਮ

ਵੀ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ

ਅਤੇ ਹੋਰ

(2018 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3595) ਅਗਸਤ 14, 2018

[ਆਰ. ਐੱਫ. ਨਰੀਮਨ ਅਤੇ ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜੇ.ਜੇ.

ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕੋਡ, 2016

5.14 - ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ

ਕੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 14, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦੀਵਾਲੀਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ:

ਹੋਲਡ: ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਭਾਗ III ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 243 ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਊਨ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਦੀਵਾਲੀਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ।

ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(2) ਅਤੇ (3) ਦੀ ਸਕੀਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਜਿਸ ਪਲ 2016 ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਊਨ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909, ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਕੰਮ:

- ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਊਨ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909

- ਸੂਬਾਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਐਕਟ, 1920

- ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ

- ਬੈਂਕ/ਬੈਂਕਿੰਗ

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

1.1 ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ II ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ "ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਅਤੇ ਤਰਲਤਾ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਰੰਭ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 16] [989-E-F]

** ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ:**

- M/s ਸਿਕੋਮ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟਸ ਐਂਡ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਡਰੋਲੀਆ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2017) ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਬੋਮ 9725

- ਸੰਜੀਵ ਸ਼੍ਰੀਆ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2018) 2 ਸਾਰੇ ਐਲਜੇ 769 (06.09.2017 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ)

1.2 ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਚਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਰਜਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਬੋਝ ਪਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕੀ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਇਸਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਕਤ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 17] [989-F-H]

2.1 ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60, ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਅਤੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਲਈ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਉਪ-ਭਾਗ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਭਾਗ III ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 243 ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਊਨ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਦੀਵਾਲੀਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਦਰਅਸਲ, 28.08.2017 ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਲੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 243, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਲਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਟੇਕਹੋਲਡਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ/ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ "ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। . [ਪਾਰਾ 19, 20] [990-ਬੀ-ਜੀ]

2.2 ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਅਤੇ (3) ਦੀ ਸਕੀਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਜਿਸ ਪਲ 2016 ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਊਨ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909, ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 179 ਦੇ

ਤਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਜੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 249, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਪਰਿਣਾਮੀ ਸੋਧ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪਰਾ 21] [991-ਬੀ-ਈ]

3. ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਅਤੇ 101, ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਭਾਗ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਜਾਂ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਗ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ, ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਧਾਰਾ 14 ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਅਤੇ 101 ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਜੀ ਗਾਰੰਟੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕੋਡ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸੀਮਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਗਾਰੰਟਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਨਬੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਦੋਸਤ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 101 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਅਤੇ 96 ਅਤੇ 101 ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 96 ਅਤੇ 101 ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 23] [992-ਸੀ-ਜੀ]

** ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਮਾਰ ਅਪਰੇਮ ਕੁਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2012) 7 SCC 106; [2012] 4 SCR 448; ਮਦਰਾਸ ਪੈਟਰੋਕੇਮ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਲਈ ਬੋਰਡ। (2016) 4

SCC 1; [2016] 11 SCR 419; CIT ਬਨਾਮ ਸ਼ੈਲੀ ਉਤਪਾਦ (2003) 5 SCC 461; [2003] 1 ਸਪਲ. SCR 79; CIT ਬਨਾਮ ਵਾਟਿਕਾ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ (2015) 1 SCC 1; [2014] 12 SCR 1037 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।**

ਕੇਸ ਲਾਅ ਹਵਾਲੇ:

- [2012] 4 SCR 448: [ਪੈਰਾ 23] 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ
- [2016] 11 SCR 419: [ਪੈਰਾ 25] 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ
- [2003] 1 ਸਪਲ. SCR 79: [ਪੈਰਾ 29] 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ
- [2014] 12 SCR 1037: [ਪੈਰਾ 29] 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ

2018 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3595

2017 ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਅਪੀਲ (ਏ.ਟੀ.) (ਦੀਵਾਲੀਆ) ਨੰਬਰ 213 ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 28.02.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਨਾਲ

ਸੀ.ਏ. 2018 ਦਾ ਨੰਬਰ 4553

** ਕੇ. ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ (ਏ. ਸੀ.), ਸੀ. ਯੂ. ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਮਿਸ. ਵਰਿੰਦਾ ਭੰਡਾਰੀ, ਧਨੰਜੈ ਬੀ.ਰੇਅ, ਰਵੀ ਆਰ. ਰਘੂਨਾਥ, ਸੰਜੇ ਕਪੂਰ, ਮਿਸ. ਮੇਘਾ ਕਰਨਵਾਲ, ਸ. ਸ਼ੀਨਾ ਟਾਕੀ, ਮਿਸ. ਸ਼ੁਭਰਾ ਕਪੂਰ, ਪੀ.ਐਸ. ਸੁਧੀਰ, ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਐਨੀ ਮੈਥਿਊ, ਭਰਤ ਸੂਦ, ਮਿਸ. ਸ਼ਰੂਤੀ ਜੋਸ, ਆਯੂਸ਼ ਆਨੰਦ, ਸ਼ੁਭੇਂਦੂ ਆਨੰਦ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ, ਕੁ. ਹੇਨਾ ਜਾਰਜ, ਜੀ ਬਾਲਾਜੀ, ਦਿਲਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਰਾਜੇਸ਼ ਬੋਹਰਾ, ਧਵਲ ਐਸ ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ, ਅਮੀਰ ਅਰਸੀਵਾਲਾ, ਅਰਵਿੰਦ ਗੁਪਤਾ, ਰਾਹੁਲ ਚਿਟਨੀਸ਼, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।**

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਰ.ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ.

1. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਇਸ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਕੋਡ, 2016 ਦੀ ਧਾਰਾ 14, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ, ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। .

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਪਿਛੋਕੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕੰਪਨੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਵੀ ਹੈ। . 22.02.2014 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਚਕਾਰ ਗਾਰੰਟੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ 26.07.2015 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 04.08.2015 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ 61,13,28,785.48 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, 18.11.2016 ਨੂੰ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ, 20.05.2017 ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

19.06.2017, ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 18.09.2017 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ, ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਾਰੰਟਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ। 28.02.2018 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। . ਤਰਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ 'ਤੇ ਬੰਧਨਯੋਗ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

6. ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਜੇ ਕਪੂਰ, ਸੀ.ਏ. ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ। 2018 ਦਾ ਨੰਬਰ 3595, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਯੂ. ਸਿੰਘ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸੀ.ਏ. ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। 2018 ਦੇ ਨੰਬਰ 4553, ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਵੀ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 128 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤਰਕ 'ਤੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸਿਕੋਮ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟਸ ਐਂਡ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਡਰੋਲੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(2) ਅਤੇ (3), ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 96 ਅਤੇ 101 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਡ ਦਾ ਭਾਗ III ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਦਿਵਾਲੀਆ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਗਾਰੰਟਰ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਭਾਗ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਅਤੇ 101, ਜੋ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਤਾਂ ਹੀ ਨੱਥੀ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੰਘ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 101 ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ 14, ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 101 ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 101 ਇੱਕ "ਕਰਜ਼ਦਾਰ" ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 14 ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੌੜਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਨੱਥੀ ਕਰੋ ਜੇਕਰ ਭਾਗ III ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿੱਜੀ

ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 06.06.2018 ਦੇ ਸੋਧ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 'ਤੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(3) ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਲਾਅ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਹੋਈ, ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਿਣਾਉਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਇਸ ਸੋਧ ਵਾਂਗ, ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਬੈਂਕ ਨੂੰ SARFAESI ਜਾਂ ਕੋਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਤਰਕ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਰਨ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਸੰਜੀਵ ਸ਼੍ਰਿਆ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੋ ਫੋਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ. ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਸੰਹਿਤਾ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2018 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ 23.11.2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ, 2018 ਦੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਤੱਕ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਿਕ ਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ (ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਟੂ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ) ਨਿਯਮ, 2016 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਰਮ 6 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ VI(e)

ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 36(2) ਭਾਰਤ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2016, ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ VI (e), ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ. ਇਹ ਸਭ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਵੀ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਮੀਕਸ ਕਿਊਰੀ ਵਜੋਂ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਿੱਖੇ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਕੀਮਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਕੋਡ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਚੁਕਾਇਆ ਗਿਆ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਲੈਣਦਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਬੋਰਡ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਮਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 2013 ਸਮੇਤ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2018 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ।

ਹੱਥ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਨਾਲ ਹੀ, ਕੋਡ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਦੱਸਾਂਗੇ।

ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(e), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"2. ਅਰਜ਼ੀ। ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ-

(e) ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ।"

ਸੋਧ ਐਕਟ, 2018 ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"2. ਅਰਜ਼ੀ। ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ-

(e) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 2(e) ਬਿਲਕੁੱਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 2(e) w.e.f. ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। 23.11.2017.

ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(7), (8), ਅਤੇ (11) ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"3. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ। ਇਸ ਕੋਡ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, -

(7) "ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 (2013 ਦਾ 18) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (20) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੰਪਨੀ, ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਭਾਈਵਾਲੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (n) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੀਮਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ, 2008 (2009 ਦਾ 6) ਦੀ ਧਾਰਾ 2, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਪੈਨਲ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ:

(ਬੀ) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ, ਬੋਝ ਪਾਉਣਾ, ਵੱਖ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ;

(c) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ, ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਐਕਟ, 2002 (2002 ਦਾ 54) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ;

(d) ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(2) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬੰਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

(4) ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਸੰਕਲਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜੇਕਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਕਲਪ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਤਰਲਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।"

"31. ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ। (1) ਜੇਕਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਮੈਂਬਰਾਂ, ਲੈਣਦਾਰਾਂ, ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ:

(a) ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਆਰਡਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਡੇਟਾਬੇਸ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੇਗਾ।"

"60. ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ। (1) ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਸਮੇਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਅਤੇ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦਫਤਰ ਸਥਿਤ ਹੈ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਸੰਕਲਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਤਰਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇੱਕ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਦਿਵਾਲੀਆ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਜਿਹੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(3) ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਸੰਕਲਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(4) ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ:

(a) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ;

(ਬੀ) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ; ਅਤੇ

(c) ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ, ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਤਰਲਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(6) ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 (1963 ਦਾ 36), ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ,

ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦਾ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਲਾਗੂ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"96. ਅੰਤਰਿਮ-ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ।-(1) ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 94 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 95 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

(a) ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ-ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਅੰਤਰਿਮ-ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ:

(i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ

(ii) ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅੰਤਰਿਮ-ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।

(3) ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।"

101. ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ.

(1) ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸੌ ਅੱਸੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਧਾਰਾ 114 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ-ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ।

(2) ਰੋਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ:

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;

(ਬੀ) ਲੈਣਦਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ

(c) ਰਿਣਦਾਤਾ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਘੇਰਾ ਪਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।

(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

238. ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ।

ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ।

243. ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ

(1) ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਊਨਜ਼ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909 (1909 ਦਾ 3) ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920 (1920 ਦਾ 5) ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ:

ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਊਨ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920 ਐਕਟ, 1920 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

(i) ਕੋਈ ਆਰਡਰ, ਨਿਯਮ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, ਨਿਯੁਕਤੀ, ਆਵਾਜਾਈ, ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਡੀਡ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝੌਤਾ, ਫ਼ੀਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ, ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੈਰਵੀ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਰਹੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(ii) ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਨਿਰੀਖਣ, ਆਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ, ਸਜ਼ਾ, ਜ਼ਬਤ, ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;

(iii) ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨਿਯਮ, ਜਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਦਲੀਲ, ਅਭਿਆਸ, ਜਾਂ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਤੋਂ, ਰਿਵਾਜ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਪਾਬੰਦੀ, ਜਾਂ ਛੋਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ;

(iv) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ;

(v) ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ

(vi) ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਰਿਵਾਜ, ਦੇਣਦਾਰੀ, ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਪਾਬੰਦੀ, ਛੋਟ, ਵਰਤੋਂ, ਅਭਿਆਸ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 (10 ਦਾ 1897) ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਆਮ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ।

249. 1993 ਦੇ ਐਕਟ, 51 ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ।

ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਪੰਜਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੋਧਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

15. ਪਹਿਲੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਜਿਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਡ ਦਾ ਭਾਗ III ਅਜੇ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਲਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ" ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਅਰਥਾਤ ਧਾਰਾ 243, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਟਾਊਨ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 249, ਜੋ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਣ, ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ II ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ "ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਅਤੇ ਤਰਲਤਾ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਰੰਭ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 14 (ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇਖੋ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗੀ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਚਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਰਜਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਬੋਝ ਪਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕੀ ਹੈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਦੀ ਰੀਡਿੰਗ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

18. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2(e) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਡ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

19. ਅਸੀਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਡ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 60, ਇਸਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਅਤੇ ਤਰਲੀਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਲਈ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਹੈ। ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਸਥਿਤ ਹੈ. ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ III ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 243 ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਊਨ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909 ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ,

ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਦੀਵਾਲੀਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਦਰਅਸਲ, 28.08.2017 ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਲੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 243, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਕਿ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਲਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਟੇਕਹੋਲਡਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

20. ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ "ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। . ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ "ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ" ਵਿੱਚ SARFAESI ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ "ਦੀਵਾਲੀਆ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋ ਦੀਵਾਲੀਆ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸਰਫੇਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ "ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ", ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 60(2) ਅਤੇ (3) ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ - ਜਿਸ ਪਲ 2016 ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਊਨ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909, ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920,

ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ III ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 179 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਜੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਪਰਿਣਾਮੀ ਸੋਧ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 249 ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(e), ਜੋ ਕਿ 23.11.2017 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। 60(2) ਅਤੇ (3), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ, 2018 ਦੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਹੈ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗਾਰੰਟਰ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ, ਗਾਰੰਟਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 31(1), ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਗਾਰੰਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 36(2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਫਾਰਮ 6 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ VI(e) ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 31 ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਅਤੇ 101, ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਭਾਗ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ-ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਜਾਂ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਗ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ, ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਧਾਰਾ 14 ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਅਤੇ 101 ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸੀਮਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗਾਰੰਟਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਨਬੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਕਸਰ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਦੋਸਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 101 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 96 ਅਤੇ 101 ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ 96 ਅਤੇ 101 ਨੂੰ ਅਜੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. Mar Appraem Kuri Co. Ltd. and Anr., (2012) 7 SCC 106, ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ "ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ" ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

79. ਆਰਟੀਕਲ 254(2) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ, ਸੋਧਣਾ, ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। , ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ

ਕਰਨਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ, ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਕਾਲੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਤੁਲੋਚ [ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 1284: (1964) 4 ਐਸਸੀਆਰ 461] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

80. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 13(3)(6) ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 372(3) ਵਿਆਖਿਆ । ਅਤੇ ਧਾਰਾ 366(10) ਵਿੱਚ "ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ" ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ "ਲਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ" ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਨੁਛੇਦ 13(3)(6) ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 372(3) ਵਿਆਖਿਆ । ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 366(10) ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ "ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 254 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। "ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 254 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਐਡਵਰਡ ਮਿਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਜਮੇਰ ਸਟੇਟ [ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 25] ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ" ਅਤੇ "ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ"।

81. ਇੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਰਲਾ ਚਿੱਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1975, ਚਿੱਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1982, 19-8-1982 ਨੂੰ, [ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ 1982 ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਚਿਟਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ 2002 ਦਾ ਰਾਜ ਵਿੱਤ ਐਕਟ 7, ਰਾਜ 1975 ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4(1)(ਏ) ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬੇਕਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ

254(2) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, 2002 ਦੇ ਉਕਤ ਵਿੱਤ ਐਕਟ 7 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ (ਕੇਂਦਰੀ) ਚਿੱਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1982 ਨੇ ਧਾਰਾ 254(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਅਤੇ 101 ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦਾ ਵਿਪਰੀਤ ਹੋਣਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 96 ਅਤੇ 101 ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਕੋਡ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"22. ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ (1) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਯੋਜਨਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ 1), ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਕਤ ਐਕਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸਾਧਨ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ (ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗਾਰੰਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ [ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ) ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ 1), ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਖ ਜਾਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕੋਈ ਸਾਧਨ-

(a) ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ;

(ਬੀ) ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(3) [ਜਿੱਥੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ] ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕੀਮ, ਬੋਰਡ ਸਬੰਧਤ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਭਰੋਸੇ, ਸਮਝੌਤੇ, ਬੰਦੋਬਸਤ, ਅਵਾਰਡ, ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਰ ਯੰਤਰਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੁਅੱਤਲ ਰਹੇਗੀ ਜਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪਾਂਤਰਾਂ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(4) ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ 1), ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ, ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪੁਰਦਗੀ, ਬੰਦੋਬਸਤ ਜਾਂ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ,

(a) ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਸੋਧੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਾਅ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਘੋਸ਼ਣਾ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ 'ਤੇ -

(i) ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ, ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਸ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ, ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ

(ii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਾਅ ਮੁਅੱਤਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਅਡਵਾਂਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਟ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਨੂੰ 01.12.2016 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 30.11.2016 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 01.12.2016. ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਪੈਟਰੋਕੇਮ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਲਈ ਬੋਰਡ, (2016) 4 SCC 1, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ:

"40. ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਐਕਟ, 2002 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸਦ ਨੇ ਜੋ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਸੰਕੇਤ ਵੀ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਇਰਾਡੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਅਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਪੋਰਟ। ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ 31-7-2000 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ 1987 ਤੋਂ 2000 ਤੱਕ BIFR ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ 3068 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 1062 ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 264 ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 375 ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 741 ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 626 ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਅਤੇ ਅੰਕੜੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਵੱਡਾ ਸਵਾਲੀਆ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ BIFR ਦੁਆਰਾ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਭਾਰੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪਾਰਸ 5.8, 5.9, ਅਤੇ 5.15 ਦੇਖੋ।) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ

ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰਬੀਨ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956, ਖੁਦ।

ਇਰਾਡੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ 2002 ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ, BIFR, ਅਤੇ AAIFR ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਰਾਡੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 424-ਏ ਤੋਂ 424-ਐੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਤੋਂ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ, 1985. ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕੰਪਨੀ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2002, ਨੇ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਵਸੂਲੀ।

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਕਟ, 2003 ਆਇਆ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੂਰਬੀਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੰਪਨੀ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2002, ਅਤੇ SICA ਰੀਪੀਲ ਐਕਟ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013, ਜੋ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਆਇ 19 ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ 253 ਤੋਂ 269 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 424-ਏ ਤੋਂ 424-ਐੱਚ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956। ਇਸਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ ਹੈ।

2013 ਐਕਟ ਵਿੱਚ 1985. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਚੈਪਟਰ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਵੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੰਕੇਤਕ ਹਨ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੰਸਦ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ

ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਜਨਤਕ ਧਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ) ਐਕਟ, 1985 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਐਕਟ, 2002 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਮਾਣ, ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਿੰਗ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਤੀ 2011-2012 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ ਜੋ 30-6-2012 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਸਾਲ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949. ਸਾਰਣੀ IV.14 ਵਿੱਚ, ਰਿਪੋਰਟ ਬੈਂਕ-ਵਾਰ, ਸਮੂਹ-ਵਾਰ, ਗੈਰ-ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਝਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਅੰਕੜੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਲ 2011-2012 ਲਈ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਕਾਇਆ 746 ਅਰਬ ਰੁਪਏ ਸੀ, ਪਰ 2011-2012 ਲਈ ਸਮਾਪਤੀ ਬਕਾਇਆ ਸਿਰਫ 1172 ਅਰਬ ਰੁਪਏ ਸੀ। 2011-2012 ਦੌਰਾਨ ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਐਕਟ, 2002 ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ 70% ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ। ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਬਕਾਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸਿਰਫ 28% ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਰਕਮਾਂ ਵਸੂਲਣੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਘਿਣਾਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਐਕਟ, 2002 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਕਵਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਐਕਟ ਨੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। 44. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿਕਸ਼ਨ 22(1) ਅਤੇ (4) ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਰੋਧਕ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 32, ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਐਕਟ, 2002 ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਉਪਾਵਾਂ ਲਈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, 2003 ਅਤੇ 2013 ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਨੋਟਿਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ

ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਾਕਾਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 14 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੋਕ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

26. ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਤਰਕ। ਸਿਕੋਮ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟਸ ਐਂਡ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਸਾਡੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਤਰਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

27. ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 2018 ਦੀ ਸੋਧ, ਜੋ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14(3), ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ। ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: "14. ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ।- (3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ (ਏ) ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਜ਼ਮਾਨਤ।

28. ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਲਾਅ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 26.03.2018 ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਕੁਝ ਮੁੱਖ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ: "(iv) ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਸੰਬੰਧੀ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਗਾਰੰਟਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣਗੇ।"

ਕਮੇਟੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ:

"5.5 ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਰੋਕ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਤੀਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ

ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਟੇਅ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ CIRP ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ।"

"5.7 ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਜੀਵ ਸ਼੍ਰੀਆ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, 2017 (9) ਏ.ਡੀ.ਜੇ. 723 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ, ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ.ਆਰ.ਆਈ.ਪੀ. ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ CIRP ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਬੇਅਸਰ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾ ਕਰਨ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"5.8 ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਵੀਸਨ ਐਨਰਜੀ ਸਿਸਟਮਜ਼, ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਅਪੀਲ (ਏਟੀ) (ਦੀਵਾਲੀਆ) ਨੰਬਰ 213/2017 [ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ-28 ਫਰਵਰੀ 2018],

NCLAT ਨੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਏਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ CIRP ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਨ।

5.9 ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲੈਣਦਾਰ, ਮੁੱਖ ਦੇਣਦਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਲੈਣਦਾਰ ਕੋਲ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ (ਨੈਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੰਧੂ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ,) ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। AIR 1990 P&H 300)। ਇੱਥੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ,

ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਚੋਕਲਿੰਗਾ ਚੇਟੀਆਰ ਡੰਡਾਵੁੰਥਾਪਾਨੀ ਛਟੀਆਰ, ਏਆਈਆਰ 1928 ਮੈਡ 1262)। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕਈ ਹੈ (ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਬਿਹਾਰ ਬਨਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1969 ਐਸਸੀ 297)। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਹੋਣਾ, ਦੂਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5.10 ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇਣਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਰਗੀਆਂ ਤੀਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਸਤਿਕਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੋਡ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

5.11 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਾਰੰਟੀਆਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ CIRP ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰ (ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੀ ਹਨ) ਫਜ਼ੂਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੋ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਖਦਸ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕੋਡ

ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

29. ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦੇਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀ ਸੋਚੀ ਸੀ। ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ:

(i) CTT ਬਨਾਮ ਸ਼ੈਲੀ ਉਤਪਾਦ, (2003) 5 SCC 461:

38. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1-4-1989 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸਿਰਫ ਰਕਮ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰ ਸੋਧ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਘੋਸ਼ਣਾਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। (a) ਧਾਰਾ 240 ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਹੈ ਅਤੇ,

ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਬੀ) ਨੂੰ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ (ਬੀ) ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾਯੋਗ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਣ-ਸੋਧਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 240 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਚਾਰਜਯੋਗ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ (ਬੀ) ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲੀਆ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ

ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਗਲਤੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਟੱਲ ਸੀ।"

(ii) CIT v. ਵਾਟਿਕਾ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ, (2015) 1 SCC 1:

"32. ਆਉ ਅਸੀਂ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਤਿੱਖਾ ਕਰੀਏ। ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ "ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਵਿਧਾਨ" ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਕਨੂੰਨਾਂ" ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਕਨੂੰਨ: ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਨਾ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ CRAIES [W.F. Craies, Craies on Statute Law (7th Edn., Sweet and Maxwell Ltd., 1971)]] ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ [ਵਿੱਚ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ "ਵਰਕਮੈਨ, ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 12, ਪੈਰਾ 29): ਆਧੁਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਮ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਕੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਚਨਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ, ਅਤੇ "ਘੋਸ਼ਿਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ "ਅਨੁਨਿਯਤ" ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ "ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਹੈ, ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਰੇਗਾ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੋਵੇ। ਇਸਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਰੂਪ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਐਕਟ "ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਐਕਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭੁੱਲ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਉਪਚਾਰਕ ਹੈ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਘੋਸ਼ਣਾਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਹੈ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਪੂਰਵ-ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ

ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੋਧ ਹੋਵੇਗੀ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਐਕਟ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੋਧਣ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।"

30. ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate